

Zbigniew Jerzyna

Éjjel írtam

(*Pisane nocą*)

Ki nyomja le e pillanatban csillagok kilincsét?
Ki kopog gyermekkorom ajtaján?
Ki szítja a tüzet?
Milyen láng lobban tudatlanságom éjjelén?
Milyen almák hullanak le? Milyen csontok rohadnak
szemem színét bágyasztó égbolt alatt?
Ki vigyáz ma reám?
Ki viszi el gondolataim,
érzelmeim és kétkedésem
maradékát?
Ki érzi át utolsó leheletem, és viszi
remek kanopuszokban?
A föld. A föld. A föld.

*

*** (Amikor anyám halála közeledett...)

(*** *Kiedy...*)

Amikor anyám halála közeledett, szeme mélyén
távolodó hatalmas síkságon mentem...
egyre aprócskább...
Fénylett a síkság a lenyugvó napkorong
tüzeiben. Hívásom pulzáló bíborba veszett.